

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/317/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314208929
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8314208929.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Mariannou Hirkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1. J. D., nar. XX.X.XXXX, Q. XXXX/XX, XXX XX V., 2. L. D., nar. XX.XX.XXXX, V. XXX/XX, XXX XX M. S. G., práv. zast. JUDr. Martina Gecáková, advokátka, Třebíčska 12, 066 01 Humenné, o zaplatenie sumy 3.236,94 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalobu proti žalovanému v 2. rade z a m i e t a.

Žalovanému v 2. rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.7.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovaným uložil zaplatiť mu sumu 3.236,94 eur s úrokom z omeškania od 11.6.2012 do 13.12.2013 vo výške 144,02 eur a ročný úrok z omeškania 8,5% zo sumy 3.236,94 eur od 14.12.2013 do zaplatenia.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel so žalovanými ako dlžníkmi dňa 24.4.2007 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpeniu pohľadávky predstavovala sumu 3.859,89 eur, ktorá pozostávala z istiny 3.067,53 eur, riadneho úroku vo výške 595,41 eur, úroku z omeškania vo výške 137,15 eur a ostatného príslušenstva 59,80 eur, v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým právny predchodca žalobcu deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok žalovaných ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 10.6.2012 do 10.3.2017 v počte 58 v celkovej výške 3.662,94 eur. Splátky pôvodne splatné od 10.9.2013 do 10.3.2017 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne a pri splátkach, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dňa 11.8.2013 si uplatnil úrok z omeškania od tohto dňa.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, zmluvou o splátkovom úvere, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, zmluvou o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier, všeobecnými obchodnými podmienkami, výsluchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2007 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytol žalovanému úver vo výške 130 000,- Sk (4.315,21 eur), ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť pravidelnými mesačnými splátkami po 2.600,- Sk / 63,56 eur splatnými k 10. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 10.05.2007 a konečnou splatnosťou úveru 10.3.2017, s úrokovou sadzbou vo výške 11,75 % ročne, premenlivá v deň uzatvorenia zmluvy. Celkový počet splátok bol 119. Súčasťou zmluvy mali byť Všeobecné obchodné podmienky.

5. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.6.2013 a prílohou k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

6. Žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 11.08.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

7. Žalobca k žalobe pripojil výzvu k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.7.2013, ktoré doručoval žalovanému. Žalovaný mal predmetnú pohľadávku uhradiť do dňa 3.8.2013. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 19.7.2013.

8. Na pojednávaní konanom dňa 6.4.2017 právny zástupca žalobcu doložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 20.5.2013 s doručenkou o doručení žalovanému.

9. Žalovaný vo svojich vyjadreniach poukázal na to, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu, nakoľko právny predchodca žalobcu nepristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a nepreukázal doručenie výzvy podľa zákona o bankách. Ďalej namietal neprijateľné zmluvné podmienky, a to poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, ďalej že zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, úroky z úveru po zosplatnení, úrok z omeškania z úroku.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 2 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch

(1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

(2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „Zákon“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

17. Podľa § 92 ods. 8 Zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Súd v danej právnej veci dospel k záveru, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bola uzatvorená dňa 24.04.2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

19. Táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou aj podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia uvedeného zákona v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe tejto zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovaným úver vo výške 4315,21 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť pravidelnými mesačnými splátkami po 63,56 eur splatnými k 10. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 10.05.2007 a konečnou splatnosťou úveru 10.03.2017, s úrokovou sadzbou vo výške 11,75 % ročne. Celkový počet splátok bol 119.

20. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách.

21. Súd mal ďalej za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 a prílohou k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila svoju pohľadávku voči žalovaným na žalobcu.

22. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky (ďalej len „banka“) je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v zmysle § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka.

23. V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, t.j. pohľadávka banky môže byť postúpená (aj

jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

24. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie skúmal, či v konaní je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu.

26. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

27. Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

28. V predmetnej veci bolo sporné či postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. ukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej, či mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

29. Žalobca v žalobe tvrdil, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom k žalobe pripojil aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom ku dňu 19.07.2013. Na pojednávaní žalobca predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu ku dňu 17.05.2013. Žalobca predložil iba výzvu zo dňa 24.04.2007 adresovanú žalovanému v 1.rade. Výzvu s upozornením na omeškanie podľa zákona o bankách doručení žalovanému v 2.rade žalobca nepredložil.

30. Pretože právny predchodca žalobcu nedoručil výzvu žalovanému v 2.rade, keď výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je jednou z podmienok postúpenia, nemohlo dôjsť ani k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 27.06.2013 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia.

31. Súd vychádzal z toho, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Žalobca nepreukázal doručenie takejto výzvy žalovanému v 2.rade. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie pohľadávok nebolo preto v konaní preukázané. Zmluva o postúpení pohľadávky z 27.06.2013 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

32. Žalobca tak nedisponuje dostatočnou aktívnu vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Banka môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalobcu preukázané nebolo. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka. Žalobca nepreukázal doručenie výzvy žalovanému v 2.rade.

33. Súd prvého stupňa už rozhodol rozsudkom zo dňa 06.04.2017, ktorý bol zrušený uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 10Co/77/2017 zo dňa 17.04.2018.

34. Súd prvého stupňa je si vedomý tohto, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, avšak odklon od právneho názoru odvolacieho súdu môže byť odôvodnený aj podstatnou zmenou rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít po rozhodnutí odvolacieho súdu.

35. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018: „16. Tým, čo je ale z pohľadu správnosti úvah nižších súdov v prejednávanej veci podľa názoru dovolacieho súdu tým najdôležitejším, je to, že zadefinovanie v rámci bankového zákona podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy vecí úpravou, ktorej zmyslom (účelom) je to, že bez splnenia takýchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie). Z pohľadu tolerovateľnosti správania sa subjektov nepochybne súkromnoprávného vzťahu zmluvy o postúpení pohľadávky je preto rozhodujúce, že u jedného z týchto subjektov a to u postupcu treba usudzovať na existenciu zákonnej povinnosti správať sa určitým spôsobom - neplatí tu, že ho nemožno nútiť konať, čo zákon neukladá, ale je tu presný opak v podobe záujmu zákonodarcu na tom, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Druhou stranou rovnakej obraznej mince je potom, že na nesprávne sa zákonom výslovne ustanoveným spôsobom, teda odmietnutie urobiť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave, je potrebné nazerať ako na zakázané a teda i odporujúce zákonu. 17. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.). 18. Pri nutnosti vyslovenia práve uvedeného boli ďalšie otázky nastoľované dovolaním právne nevýznamnými či nanajvýš akademickými, ak neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok bez ochoty alebo schopnosti žalobkyne preukázať splnenie podmienky postúpenia reprezentovanej písomnou výzvou banky pred postúpením spôsobila nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na žalobkyňu a teda i nedostatok jej aktívnej legitímácie konštatovaný už nižšími súdmi. Osobe s takýmto deficitom samozrejme nemohlo prislúchať ani oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a vzhľadom na už priblížené nazeranie na vec by do úvahy neprichádzalo ani odchylenie sa účastníkov úverového vzťahu od úpravy celkom jednoznačnou pre jeden z nich.“

36. Ďalej súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018: 21. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednanom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškani) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. 22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. 23. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. 25. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

37. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. R. XX/XXXX.

38. Odvolací súd v uznesení zo dňa 17.04.2018 uviedol, že v konaní nebolo sporné, že vo Všeobecných obchodných podmienkach (článok 19.16), ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere, žalovaní výslovne súhlasili s tým, že banka je kedykoľvek oprávnená postúpiť svoje pohľadávky voči klientovi na tretiu osobu. K tomuto súd uvádza, že Všeobecné obchodné podmienky, neboli súčasťou spisu, vyžiadal si ich až súd po zrušení rozsudku a boli súdu doručené dňa 28.08.2018. VOP neboli prílohou žaloby, neboli pripojené k zmluve o splátkovom úvere.

39. Súd vypočul žalovaného v 2.rade a z jeho výpovede nebolo preukázané, aby právny predchodca žalobcu žalovaných oboznámil s VOP, resp. aby ich doručil žalovaným. Nebolo sporné, že VOP neboli podpísané žalovanými. Žalobca teda nepreukázal, aby žalovaných s VOP právny predchodca žalobcu oboznámil a aby im ich odovzdal.

40. K ustanoveniu § 89 ods. 1 zákona o bankách súd uvádza, že znenie tohto ustanovenia tak ako ho citoval odvolací súd v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere malo iný obsah a neobsahovalo ustanovenie o možnosti dohody medzi bankou a klientom o postúpení pohľadávok v inom znení ako zákonom. Uvedené ustanovenie v takom znení ako ho citoval krajský súd bolo do zákona o bankách zavedené až zákonom č. 132/2013 Z.z. s účinnosťou od 10.06.2013, teda po niekoľkých rokoch od uzavretia zmluvy o splátkovom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými.

41. K možnosti odchýlného dojednanie postúpenia pohľadávky od zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách súd poukazuje na už vyššie citovaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, bod 18, v ktorom najvyšší súd uviedol, že „vzhľadom na už priblížené nazeranie na vec by do úvahy neprichádzalo ani odchýlenie sa účastníkov úverového vzťahu od úpravy celkom jednoznačnou pre jeden z nich.“

42. K prioritě výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy si súd dovolí poukázať na princíp právnej istoty. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že k imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).

43. Zároveň súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/211/2016 z 12.09.2017, 19Co/50/2017 z 17.08.2017, 8Co/156/2016 z 24.07.2017, 18Co/130/2016 z 24.07.2017, 5Co/165/2016 z 29.06.2017, 16Co/32/2017 z 26.09.2017, 20Co/107/2016 z 30.05.2017, 20Co/199/2016 z 27.07.2017.

44. Ďalej súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/16/2018 zo dňa 27.09.2018, konkrétne bod 15., 16., 17., 18. odôvodnenia.

45. Podľa názoru súdu rozhodovacia činnosť odvolacieho súdu je v otázke aktívnej vecnej legitímácie a postúpenia pohľadávky z banky na nebankový subjekt pomerne ustálená, vyššie citované rozhodnutia sú iba určitým výberom rozhodnutí, potvrdzujúcich právny názor súdu prvého stupňa, preto súd nevidí dôvod na odlišné rozhodnutie v prejednávanej veci ako bolo rozhodnuté v obdobných skutkových a právnych veciach a neposkytnutie ochrany spotrebiteľom a dovolí si uviesť, že iným rozhodnutím, by mohol porušiť ústavné právo žalovaného, ktorý má právo aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď.

46. S poukazom na citované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 60/2018, súd prvého stupňa po tom ako bol zrušený rozsudok zo dňa 06.04.2017, opätovne rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

47. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol voči žalovanému v 2.rade a úspešnému žalovanému v 2. rade tak súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti neúspešnému žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.